Φως Ιλαρόν

Μηνιαία Έκδοση της Ενορίας Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνου. Περίοδος β΄, φ. 10 (22). Ιούλιος 2014

Η ζωή της Παναγίας
(καθώς έρχεται ο Αύγουστος, ο μήνας της Παναγίας)

Για τη ζωή της Παναγίας δε βρίσκουμε πολλά στοιχεία στην Αγία Γραφή. Αυτό συμβαίνει, γιατί η Αγία Γραφή, και ιδιαίτερα η Καινή Διαθήκη, μιλάει μόνο για ό,τι έχει άμεση σχέση με το έργο του Ιησού Χριστού, τη διδασκαλία, το θάνατο και την ανάστασή Του, και δε δίνει λεπτομέρειες για άλλα γεγονότα ή πρόσωπα, όσο σημαντικά κι αν είναι.

Έτσι, στο ευαγγέλιο διαβάζουμε λίγα γεγονότα από τη ζωή της Παναγίας, ενώ τα περισσότερα είναι γραμμένα σε άλλα πρωτοχριστιανικά βιβλία, που δεν περιλαμβάνονται στην Αγία Γραφή, αλλά διασώζουν πληροφορίες από την αρχαία παράδοση και την ιστορική μνήμη των πρώτων χριστιανών. Τέτοια βιβλία είναι το λεγόμενο *Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου*, που μιλάει για την οικογένεια, τη γέννηση και τα παιδικά χρόνια της Παναγίας, και ο *Λόγος του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου περί της κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου*, που αναφέρει τα γεγονότα της κοίμησής Της.

Αυτά τα βιβλία οι φιλόλογοι τα κατατάσσουν στα λεγόμενα «απόκρυφα κείμενα», αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι απόκρυφα, αλλά ορθόδοξα πρωτοχριστιανικά κείμενα. Απόκρυφα κείμενα ή απόκρυφα ευαγγέλια ονομάζονται τα βιβλία που έγραψαν διάφορες αιρετικές ομάδες κατά μίμηση των χριστιανικών τεσσάρων ευαγγελίων, αλλά τα κρατούσαν κρυφά και τα διάβαζαν μόνο οι οπαδοί τους. Αυτό δεν ισχύει για τα κείμενα που αναφέρονται στην Παναγία, τα οποία ανήκαν στους χριστιανούς, δεν περιέχουν αιρετικές διδασκαλίες, κυκλοφορούσαν φανερά και επιτρεπόταν να τα διαβάσουν όλοι.

Από τις αρχαίες αυτές πηγές μαθαίνουμε τα εξής:

Οι πρόγονοι της Παναγίας

Γονείς της Παναγίας είναι οι άγιοι Ιωακείμ και Άννα. Γονείς της αγίας Άννας ήταν ένα άλλο άγιο ζευγάρι, ο ιερέας Ματθάν και η Μαριάμ (παππούς και γιαγιά της Θεοτόκου). Ο δίκαιος Ματθάν **(*)** ήταν ιερέας του αληθινού Θεού και ανήκε (όπως όλοι εκείνοι οι άνθρωποι) στη θρησκεία της Παλαιάς Διαθήκης, τη θρησκεία που είχε τις 10 εντολές και τους προφήτες και περίμενε τον ερχομό του Χριστού.

Ο Ματθάν ήταν απόγονος του αρχαίου βασιλιά, προφήτη και ποιητή Δαβίδ, που είχε ζήσει χίλια χρόνια πριν. Γι' αυτό οι προφήτες έλεγαν πως ο Χριστός θα είναι «υιός του Δαβίδ», δηλ. απόγονος του Δαβίδ. Γι' αυτό επίσης ο Χριστός γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, γιατί ήταν η πατρίδα του Δαβίδ. Ακόμη, οι προφήτες είχαν πει συμβολικά πως «από τη ρίζα του Ιεσσαί» (του πατέρα του Δαβίδ) θα βγει μια «ράβδος» (μια βέργα) που θα ανθίσει και το άνθος της θα είναι ο Χριστός. Η ράβδος αυτή είναι η Παναγία.

Ο Ματθάν και η Μαριάμ απέκτησαν τρεις κόρες, τη Μαρία, τη Σωβή και την Άννα. Η Σωβή μεγαλώνοντας έγινε η μητέρα της αγίας Ελισάβετ, μητέρας του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, ενώ η Άννα μητέρα της Παναγίας. Άρα Παναγία και Ελισάβετ ήταν πρώτες ξαδέρφες, Ιησούς και Ιωάννης δεύτερα ξαδέρφια – όμως δεν είχαν συναντηθεί ποτέ μέχρι τη βάφτιση του Ιησού από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη, δεδομένου ότι ο Ιωάννης είχε φύγει στην έρημο από παιδί (ευαγγέλιο κατά Λουκάν, 1, 80).

Γέννηση και Εισόδια

Ο Ιωακείμ και η Άννα, που ζούσαν στη Ναζαρέτ, για χρόνια δε μπορούσαν να κάνουν παιδιά. Προσεύχονταν με λύπη και υποσχέθηκαν πως, αν ο Θεός τους στείλει ένα παιδί, όταν γίνει τριών ετών θα το αφιερώσουν στο Θεό, πηγαίνοντάς το στο Ναό του Σολομώντα, στα Ιεροσόλυμα. Ο Θεός άκουγε τις προσευχές τους, αλλά ανταποκρίθηκε όταν ήταν η κατάλληλη ώρα κι έτσι, σε μεγάλη ηλικία, λύθηκε η στειρότητα

(*) «Δίκαιους» ονομάζουμε συνήθως τους αγίους που προέρχονται από την Παλαιά Διαθήκη, αντί να τους ονομάζουμε «αγίους» (πολλές φορές τους λέμε και αγίους, π.χ. την αγία Άννα). Έτσι, «ο δίκαιος Ματθάν» = ο άγιος Ματθάν.

της αγίας Άννας και το ζευγάρι απέκτησε ένα κοριτσάκι, τη Μαριάμ. (Να πούμε εδώ ότι το όνομα είναι Μαριάμ, ενώ εμείς οι Έλληνες το λέμε «Μαρία». Στην Καινή Διαθήκη, που είναι γραμμένη στα ελληνικά, η Παναγία ονομάζεται με την ελληνική μορφή του ονόματός της, Μαρία).

Τη γέννηση της Παναγίας τη γιορτάζουμε στις 8 Σεπτεμβρίου, ενώ οι γονείς της γιορτάζουν 9 Σεπτεμβρίου και η αγία Άννα χωριστά στις 25 Ιουλίου και 9 Δεκεμβρίου.

Σε ηλικία τριών ετών, οι άγιοι πήγαν τη μικρή Μαρία στο Ναό και την παρέδωσαν στα στοργικά χέρια ενός άλλου αγίου ιερέα, του Ζαχαρία. Ο Ζαχαρίας ήταν ο σύζυγος της Ελισάβετ και μετά από χρόνια έγινε ο πατέρας του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου. Ο Ζαχαρίας και οι άλλοι ιερείς έφεραν τη Μαρία στα Άγια των Αγίων, εκεί όπου μόνο ο αρχιερέας έμπαινε, επειδή γνώριζαν από το προφητικό τους χάρισμα ότι θα γίνει ο «αχειροποίητος ναός» που μέσα του θα σαρκωθεί ο Θεός.

Το γεγονός αυτό το γιορτάζουμε στις 21 Νοεμβρίου και ονομάζεται Εισόδια (είσοδος) της Θεοτόκου. Είχε προφητευθεί στην Παλαιά Διαθήκη με τον Ψαλμό 44, που λέει «*άκουσον, θύγατερ, και ίδε και κλίνον το ους σου και επιλάθου του λαού σου και του οίκου του πατρός σου· και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου, ότι αυτός εστί Κύριός σου, και προσκυνήσεις αυτώ*» κ.λ.π. Ο στίχος αυτός, και άλλοι του ίδιου Ψαλμού, διαβάζονται στην εκκλησία κατά τις γιορτές της Παναγίας.

Αρραβώνας, ευαγγελισμός, εγκυμοσύνη

Όταν η Μαρία έγινε περίπου 13 χρονών, ήρθε η ώρα να φύγει από το Ναό. Οι γονείς της είχαν κοιμηθεί (πεθάνει) και οι ιερείς του ναού την αρραβώνιασαν με έναν άλλο άγιο και δίκαιο άντρα, τον Ιωσήφ, που ήταν μεγαλύτερός της σε ηλικία και ήδη χήρος από την πρώτη του σύζυγο, τη Σαλώμη, με την οποία είχε αποκτήσει 7 παιδιά, τέσσερις γιους (Ιάκωβο, Ιούδα – όχι τον προδότη του Χριστού – Σίμωνα και Ιωσή) και τρεις κόρες, την Εσθήρ, τη Θάμαρ ή Μάρθα και τη Σαλώμη.

Κατά μία άποψη, ήταν από την αρχή προγραμματισμένο ο Ιωσήφ να είναι μόνο προστάτης της Παναγίας και να μη γίνει ποτέ αληθινός Της σύζυγος. Ο αρραβώνας έγινε, επειδή, αιώνες πριν, ο προφήτης Ησαΐας και άλλοι προφήτες είχαν πει ότι ο Χριστός θα γεννηθεί από μια παρθένο. Οι ιερείς λοιπόν, που είχαν προφητικό χάρισμα, την αρραβώνιασαν για να ξεγελάσουν το διάβολο, ο οποίος γνώριζε τις προφητείες, αλλά δε θα υποπτευόταν ότι ο Χριστός θα γεννηθεί από μια παντρεμένη. Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός (ένας μεγάλος άγιος διδάσκαλος της εποχής της Τουρκοκρατίας) συμπληρώνει ότι ο Χριστός «γεννήθηκε από γυναίκα, για να ευλογήσει τη γυναίκα· γεννήθηκε από παρθένο, για να ευλογήσει την παρθενία· και γεννήθηκε από αρραβωνιασμένη, για να ευλογήσει το γάμο».

Μόλις που είχε γίνει ο αρραβώνας, επισκέφτηκε τη Μαρία ο αρχάγγελος Γαβριήλ. Η επίσκεψή του εξιστορείται στο 1ο κεφάλαιο του κατά Λουκάν ευαγγελίου και, όπως φαίνεται, ο ευαγγελιστής Λουκάς την άκουσε από την ίδια την Παναγία (την οποία γνώρισε προσωπικά και τη ζωγράφισε). Ο άγγελος τη χαιρέτησε και της ανακοίνωσε ότι ο Θεός τη διάλεξε για να γεννήσει τον Υιό Του και Σωτήρα των ανθρώπων. Ο άγγελος δεν έδωσε κανένα κρίνο ή τίποτε άλλο στην Παναγία. Η παράδοση για τον κρίνο είναι ένας μύθος, που προέκυψε από τους ζωγραφικούς πίνακες, που απεικόνιζαν τον ευαγγελισμό στη δυτική Ευρώπη από την εποχή του Μεσαίωνα. Μόνο της μίλησε.

Η Μαρία απόρησε και ρώτησε «πώς θα γίνει αυτό, αφού δε γνωρίζω άντρα;» και ο άγγελος της εξήγησε πως το Άγιο Πνεύμα θα έρθει σ' αυτήν και η δύναμη του Θεού θα τη σκεπάσει. Τότε η Παναγία απάντησε: «Εδώ είμαι, η δούλη του Κυρίου, ας γίνει σε μένα όπως είπες».

Είναι σημαντικό ότι ο άγγελος περίμενε μέχρι να δεχτεί η Παναγία και μόνο τότε έφυγε. Ο Θεός δεν της επέβαλε το θέλημά Του, αλλά μόνο όταν εκείνη απάντησε καταφατικά, τότε έμεινε έγκυος τον Ιησού.

Ο Ευαγγελισμός της Παναγίας γιορτάζεται 25 Μαρτίου, 9 μήνες πριν τα Χριστούγεννα.

Είναι γνωστό ότι ο Ιωσήφ λυπήθηκε πολύ, γιατί νόμιζε πως η Μαρία έμεινε έγκυος από κάποιον άντρα. Σκεφτόταν μάλιστα να τη διώξει κρυφά, για να μη γίνει γνωστό και καταδικαστεί σε θάνατο για μοιχεία, κατά το νόμο της εποχής. Τότε του εμφανίστηκε άγγελος και του είπε την αλήθεια. Αυτό αναφέρεται στο κατά Ματθαίον ευαγγέλιο, κεφάλαιο 1.

Η Παναγία, έγκυος, πήγε στην ξαδέρφη της, την αγία Ελισάβετ, που ήταν κι εκείνη έγκυος τον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Τα δύο έμβρυα είχαν τη μόνη πρώιμη συνάντησή τους μέσα στις μήτρες των αγίων μητέρων τους. Η Ελισάβετ ένιωσε τη χαρά του εμβρύου μέσα της και κατάλαβε την αλήθεια για την Παναγία. Το γεγονός το διηγείται το κατά Λουκάν ευαγγέλιο, κεφ. 1, και είναι ιδιαίτερα συγκινητικό. Από εκεί προέρχεται και η προσευχή της Παναγίας «*Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον και ηγαλλίασε το πνεύμα μου επί τω Θεώ τω σωτήρι μου*», που λέγεται στίχο στίχο στον όρθρο (λίγο πριν χτυπήσει η καμπάνα της λειτουργίας, δηλ. η 2η ή 3η καμπάνα) μαζί με το τροπάριο «*Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ*».

Η Παναγία και ο Χριστός

Ο Χριστός γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, όπου ο Ιωσήφ με την οικογένειά του – απόγονος επίσης του Δαβίδ – είχε πάει να απογραφεί. Οι λεπτομέρειες είναι γνωστές. Μετά το τέλος της απογραφής, η αγία οικογένεια έμεινε στη Βηθλεέμ τουλάχιστον ένα δυο μήνες, ίσως και δυο χρόνια, κι έτσι βλέπουμε, 40 μέρες μετά τη γέννησή Του, να φέρνουν τον Ιησού στα Ιεροσόλυμα (κοντά στη Βηθλεέμ) για να «σαραντίσει» η Παναγία στο Ναό, κατά τους θρησκευτικούς κανόνες της Παλ. Διαθήκης (από αυτή την πράξη της Παναγίας προέρχεται το σαράντισμα των σημερινών μανάδων, που ακολουθούν το παράδειγμά της). Εκεί συνάντησε τον προφήτη Συμεών, που προφήτεψε το μέλλον του μικρού Χριστού και τον πόνο που θα νιώσει η Μητέρα του, όταν θα Τον δει να σταυρώνεται (κατά Λουκάν, κεφ. 2). Αυτό το γεγονός, η Υπαπαντή, γιορτάζεται 40 μέρες μετά τα Χριστούγεννα, 2 Φεβρουαρίου, και μπορούμε να πούμε πως είναι η ορθόδοξη Γιορτή της Μητέρας. Ο άγιος Συμεών γιορτάζεται τιμητικά 3 Φεβρουαρίου.

Στη συνέχεια, λόγω της προσκύνησης των Μάγων (που ίσως έγινε δυο χρόνια μετά τη γέννηση του Χριστού, γιατί οι Μάγοι είπαν στο βασιλιά Ηρώδη πως έβλεπαν δυο χρόνια το άστρο στην Ανατολή), ο Ηρώδης προσπάθησε να σκοτώσει το Χριστό και η αγία οικογένεια κατέφυγε στην Αίγυπτο. Επέστεψε όταν πέθανε ο Ηρώδης και εγκαταστάθηκαν στη Ναζαρέτ, επειδή στην επαρχία της Ιουδαίας (όπου βρισκόταν η Βηθλεέμ) βασίλευε ο γιος του, ο Αρχέλαος, που ήταν σκληρός και επικίνδυνος.

Ο Ιησούς, όταν μεγάλωσε και άρχισε να διδάσκει, άκουγε τη μητέρα Του. Αυτό φαίνεται από το πρώτο Του θαύμα, στο γνωστό γάμο της Κανά, όπου η Παναγία Τον ενημέρωσε ότι το ζευγάρι δεν είχε κρασί, ελπίζοντας να κάνει κάτι. Ο Ιησούς φάνηκε ότι δεν ήθελε ν' ανακατευτεί. Όμως αμέσως μετά, υπακούοντας στη μητέρα Του, μετέτρεψε διακριτικά το νερό σε κρασί και μάλιστα τόσο καλό, που ο υπεύθυνος για το κρασί φώναξε το γαμπρό και τον ρώτησε πώς και φύλαξε το καλύτερο κρασί για το τέλος του γλεντιού!...

Αυτό το θαύμα αναφέρεται στο κατά Ιωάννην ευαγγέλιο, κεφ. 2, και ερμηνεύεται σε μας τους χριστιανούς ότι, για να πετύχει ένας γάμος, πρέπει το ζευγάρι να βάλει στη ζωή του και το Χριστό. Αλλιώς, η ζωή του θα είναι σα να έχει μόνο νερό, όχι το κρασί το ευλογημένο απ' Αυτόν – δηλαδή την παντοτινή αγάπη, την ανεκτικότητα και την αγιότητα.

Πέρασε ο καιρός και η Παναγία ήταν εκεί όταν σταυρώθηκε ο Χριστός. Στάθηκε θρηνώντας κάτω απ' το σταυρό Του, μαζί με τον Ιωάννη, το μόνο μαθητή που δε φοβήθηκε και δεν κρύφτηκε εκείνη την ώρα. Και ο Ιησούς της είπε «να ο γιος σου» και στον Ιωάννη «να η μητέρα σου» (κατά Ιωάννην, 19, 26-27). Από τότε ο άγιος Ιωάννης πήρε υπό την προστασία του την Παναγία, σα να ήταν μητέρα του. (Αυτός ο άγιος Ιωάννης δεν είναι ο Πρόδρομος, που είχε ήδη σκοτωθεί, αλλά ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, που έγραψε το κατά Ιωάννην ευαγγέλιο, την Αποκάλυψη και τρεις επιστολές και γιορτάζει 8 Μαΐου και 26 Σεπτεμβρίου).

Στην ανάσταση του Χριστού και την Πεντηκοστή

Κατά τους αγίους διδασκάλους του χριστιανισμού, η Παναγία ήταν ο πρώτος άνθρωπος που είδε την ανάσταση του Χριστού. Είναι η «άλλη Μαρία», που, μαζί με την αγία Μαρία τη Μαγδαληνή, καθόταν «απέναντι στον τάφο» κατά την ταφή του και την άλλη μέρα (ξημερώματα Κυριακής) ήρθαν να αλείψουν το σώμα Του με μύρα (αρώματα). Είδαν τον τάφο άδειο και συνάντησαν τον αναστημένο Ιησού. Έτσι, στις εικόνες απεικονίζεται η Παναγία ως μία από τις μυροφόρες.

Επίσης, η Παναγία βρισκόταν μαζί με τους αποστόλους στο σπίτι μιας άλλης αγίας Μαρίας, της μητέρας του ευαγγελιστή Μάρκου, όπου περίμεναν το Άγιο Πνεύμα, κατά την υπόσχεση του Χριστού. Δέκα μέρες μετά την ανάληψη του Ιησού (δηλ. την αποχώρησή Του για τον ουρανό) ήρθε το Άγιο Πνεύμα και φώτισε τους αποστόλους, που έλαβαν σοφία και θάρρος, αλλά και το χάρισμα να κάνουν θαύματα, έκαναν το πρώτο δημόσιο κήρυγμά τους κι έτσι ξεκίνησε ο χριστιανισμός στην ανθρωπότητα.

Αυτά περιγράφονται στο βιβλίο «Οι Πράξεις των Αποστόλων» (κεφ. 1 και 2), που το έγραψε ο ευαγγελιστής Λουκάς και βρίσκεται στην Καινή Διαθήκη, μετά τα τέσσερα ευαγγέλια. Το γεγονός ονομάζεται «Πεντηκοστή» και γιορτάζεται 50 μέρες μετά το Πάσχα, γιατί τότε είναι η επέτειός του.

Μετά την Πεντηκοστή, κατά την παράδοση (που δεν αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη), οι απόστολοι προσευχήθηκαν και έριξαν κλήρο, για να καθορίσει ο Θεός σε ποια χώρα θα πάει ο καθένας να διδάξει τους ανθρώπους για το Χριστό. Η Παναγία ζήτησε να συμμετάσχει σ' αυτή την πράξη. Ο κλήρος της έδειξε τη χερσόνησο του Άθωνα και η Παναγία την επισκέφτηκε μ' ένα πλοίο. Περίπου χίλια χρόνια αργότερα (το 963 μ.Χ.) χτίστηκε εκεί το πρώτο από 20 μοναστήρια και ολόκληρος ο Άθως αφιερώθηκε στην Παναγία: είναι το «Περιβόλι της Παναγίας», δηλ. το Άγιο Όρος!

Τα τελευταία επίγεια χρόνια και η κοίμησή Της

Λέγεται ότι η Παναγία έζησε 15 χρόνια μετά την ανάσταση του Χριστού. Τα τελευταία γήινα χρόνια

της έζησε στη Γεθσημανή, ένα χωριό έξω από τα Ιεροσόλυμα (εκεί που είχε συλληφθεί ο Χριστός τη νύχτα του μαρτυρίου Του). Είχε μερικές φίλες, χριστιανές, που την αντιμετώπιζαν σαν πνευματική τους Μητέρα.

Μια μέρα ένας άγγελος την πληροφόρησε πως ήρθε η ώρα να πάει ξανά στο Γιο Της. Η Παναγία δώρισε στις φίλες της δύο ενδύματά της [το χιτώνα και το μαφόριο, δηλ. το κάλυμμα της κεφαλής, αυτά που εικονίζεται να φοράει στις εικόνες της **(*)**] και όταν ήταν η ώρα, ξάπλωσε στο κρεβάτι της και παρέδωσε το πνεύμα. Ο Χριστός κατέβηκε αυτοπροσώπως και Την πήρε, όπως βλέπουμε στις εικόνες της κοίμησης (για όλους τους χριστιανούς κανονικά λέμε ότι «κοιμήθηκαν», όχι ότι πέθαναν, γιατί δεν υπάρχει θάνατος, μόνο ταξίδι προς την αιώνια ζωή – γι' αυτό και τα νεκροταφεία η Εκκλησία τα λέει «κοιμητήρια»).

Όταν κοιμήθηκε η Παναγία, μεταφέρθηκαν θαυματουργικά στη Γεθσημανή οι απόστολοι απ' όποιο μέρος του κόσμου κι αν βρισκόταν ο καθένας και τέλεσαν την κηδεία της. Τότε όμως κάποιοι φανατικοί Εβραίοι, που μισούσαν τους χριστιανούς, προσπάθησαν να γκρεμίσουν το άγιο σώμα της από το φέρετρό της. Ένας απ' αυτούς, ο Ιεφωνίας, το έσπρωξε κι αμέσως ένας άγγελος του έκοψε τα χέρια. Ο απόστολος Πέτρος όμως του τα έβαλε στη θέση τους και τα θεράπευσε και τότε ο νέος αυτός έγινε χριστιανός.

Η Κοίμηση της Θεοτόκου, ως γνωστόν, γιορτάζεται στις 15 Αυγούστου και είναι από τις μεγαλύτερες γιορτές της Ορθοδοξίας (λέγεται «Πάσχα του καλοκαιριού»), αφού η Παναγία δεν πέθανε, αλλά πέρασε μέσα από το θάνατο στην αιώνια ζωή. Στις 23 Αυγούστου γιορτάζεται η «απόδοση της κοιμήσεως», δηλ. η λήξη του εορτασμού, που ο λαός μας την έχει κάνει ιδιαίτερη γιορτή με την ονομασία «τα εννιάμερα της Παναγίας».

Η Αγία Ζώνη

Ένας απόστολος δεν είχε έρθει στην ώρα του, ο Θωμάς. Το κανόνισε έτσι ο Θεός, για να αποκαλυφθεί η συνέχεια. Έτσι ο Θωμάς ήρθε τρεις ημέρες μετά και ζήτησε από τους άλλους ν' ανοίξουν τον τάφο της Παναγίας για να την προσκυνήσει.

Όταν όμως άνοιξαν τον τάφο (που είναι σπήλαιο, όπως ο τάφος του Χριστού – σώζεται ακόμη και σήμερα), η Παναγία είχε αναστηθεί και την είδαν να υψώνεται στους ουρανούς (αναλήφθηκε). Καθώς έφευγε, έλυσε τη ζώνη της και την έδωσε στον άγιο Θωμά. Αυτή είναι η περίφημη και θαυματουργή Αγία Ζώνη. Η παράδοσή της στον άγιο Θωμά γιορτάζεται στις 31 Αυγούστου.

Έτσι η Παναγία αναλήφθηκε στον ουρανό και εκεί βρίσκεται και σήμερα με το σώμα Της. Γι' αυτό δεν υπάρχουν λείψανα της Παναγίας, ούτε σώζεται το σώμα Της, αλλά ο τάφος της είναι κενός. Η Παναγία έχει ήδη αναστηθεί και δεν περιμένει ν' αναστηθεί στη δευτέρα παρουσία, όπως όλοι εμείς. Βέβαια, δεν έφυγε στην πραγματικότητα ποτέ: οι αμέτρητες εμφανίσεις και τα θαύματά Της αποδεικνύουν τη διαρκή παρουσία της στη ζωή μας και το ενδιαφέρον και την αγάπη Της για τον κόσμο. Ο κόσμος Τη διώχνει και προτιμά το σκοτάδι και το θάνατο από τη ζωή και το Φως, αλλά εκείνη στέκεται διακριτικά και περιμένει να Της επιτρέψουμε να παρέμβει στη ζωή μας και να καθοδηγήσει τα βήματά μας προς τον Πανάγιο Υιό Της.

Σημείωση: Αναζητήστε βιβλία για την Παναγία στα ορθόδοξα βιβλιοπωλεία της πόλης σας ή της περιοχής σας. Από αυτά, το βιβλίο του Θωμά Τσονάκα, *Ποία η Θεοτόκος Μαρία*, Πάτρα 1985, χρησίμευσε ως πηγή για ορισμένα σημεία του άρθρου μας.

Μπείτε επίσης στο ιστολόγιο http://e-theotokario.blogspot.gr, που δημοσιεύει πάρα πολλά άρθρα για την Παναγία και την τιμή Της από τους ορθόδοξους χριστιανούς όλων των λαών.

(*) Τα δύο αυτά ενδύματα διασώθηκαν: το μαφόριο (εσθήτα) μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τα Ιεροσόλυμα τον 5ο αιώνα μ.Χ. και κατατέθηκε στο ναό της Παναγίας των Βλαχερνών (χάθηκε μετά την εισβολή των σταυροφόρων στην Πόλη το 1204), ενώ ο χιτώνας σώζεται στο μουσείο της πόλης Ζουγκντίντι της Γεωργίας και αποτελεί το σημαντικότερο κειμήλιο του Ορθόδοξου Πατριαρχείου Γεωργίας.

Τα δύο αυτά ενδύματα, ο χιτώνας και το μαφόριο, συνιστούν ένα σύνολο (χιτώνας και πέπλο κεφαλής) και η ύπαρξή τους συμφωνεί με την αρχαία παράδοση, κατά την οποία η Παναγία, όταν ειδοποιήθηκε από άγγελο ότι πλησιάζει η κοίμησή της, χάρισε δύο ενδύματά της σε δύο φίλες της.

Άρα η Παναγία, προφανώς, είχε δύο αλλαξιές ρούχων, δηλ. μόνο τα απολύτως απαραίτητα. Χάρισε τη μία και την άλλη τη φορούσε κατά την κηδεία της.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ
Τ.Κ. 741 00 ΡΕΘΥΜΝΟ. Τηλ.: 28310 28854 - e-mail: riginiot@gmail.com
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: Ενορία Αγίου Γεωργίου Περιβολίων Ρεθύμνης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Θεόδωρος Ι. Ρηγινιώτης